

شگفتی وکلا از نتیجه انتخابات

ابراهیم ایوبی
وکیل دادگستری

شنبه ۱۰ خردادماه ۱۴۰۴ روزی ماندگار در تاریخ کانون وکلا بود؛ هنوز خواندن اسامی منتخبین توسط بهنام حبیب‌زاده‌مؤمن، رئیس هیئت نظارت بر سی‌وسومین دوره انتخابات کانون وکلای دادگستری مرکز، به پایان نرسیده بودکه فریاد جمع زیادی از وکلای روه روی ساختمان میدان آرژانتین به هوا برخاست! این تجمع تا پاسی از شب نیز ادامه داشت. شوک واردشده، نفتنها صدای هر دو جریان اصلی حرفه وکالت (حامیان اکثریت هیئت مدیره کنونی و منتقدین آنان) را درآورد؛ بلکه برای نخستین بار نفر اول منتخبین نیز همان شب اعتراض خود را به وجود شبهه اعلام نمود که تاکنون در همه ادوار انتخابات (چه کانون وکلا و چه دیگر انتخابات صنفی و غیرصنفی) بی‌سابقه بوده است. در ادامه دلالی‌ک‌ه بدنه جامعه وکالت را نسبت به نتیجه اعلام‌شده مردد نموده است، فهرست‌وار بیان می‌شود:

۱- انتخابات رقابتی، پرشور و سالم ۱۹ مهرماه ۱۴۰۳ یک ماه بعد، یعنی ۱۹ آبان طی دادنامه‌ای از سوی دادگاه عالی انتظامی قضات به بهانه تخلف تبلیغاتی چند داوطلب در روز رأی‌گیری ابطال شد. این نخستین بار در تاریخ کانون وکلا بود که تصمیم‌جمعی وکلामوردقبول‌قرار نمی‌گرفت. استعفای دسته‌جمعی اعضای هیئت نظارت بر انتخابات، استعفای دو عضو هیئت نظارت جدید، تعیین بسیار دیرهنگام زمان برگزاری انتخابات (۱ خرداد ۱۴۰۴) و رصلاحیت بیشتر منتخبین انتخابات ۱۹ مهر در مرحله بررسی صلاحیت‌ها همه را بی‌انگیزه کرد.

۲- گرچه در تبصره ماده ۱۷ «آیین‌نامه اجرایی لایحه استقلال کانون وکلای دادگستری» (۱۴۰۰) بیان گردیده: «در صورت فراهم بودن امکانات فنی، به تشخیص هیئت نظارت، برگزاری تمام یا بخشی از انتخابات از جمله تشکیل جلسه هیئت عمومی و رأی‌گیری و شمارش آراء، به صورت الکترونیکی و یا بر خط‌مجاز است»؛ اما هیچ اجباری در کار نبود و با توجه به کاهش استان‌های عضو کانون مرکز به دو استان که بیش از ۹۰ درصد وکلا در تهران متمرکزند، تعداد کم شرکت‌کنندگان، وجود شبهاتی به دلیل ابطال انتخابات گذشته، نبود زیرساخت و... برگزاری بر خط انتخابات خودموجب بروز ابهاماتی

حتی پیش از رأی‌گیری بود؛ به‌ویژه اینکه مانند گذشته برگ رأیی برای بازشماری و رفع شبهات نامزدهای معترض وجود ندارد.

۳- اسفندماه قرار شد که روز رأی‌گیری پنجشنبه ۱ خرداد باشد؛ اما ناگهان تنها سه‌روز قبل از موعد رأی‌گیری، هیئت نظارت بر انتخابات به بهانه تعطیلی روز پنج‌شنبه به دلیل بخش‌نامه دولت در زمینه صرفه‌جویی در مصرف انرژی، روز رأی‌گیری را از پنج‌شنبه ۱ خرداد به شنبه ۱۰ خرداد تغییر داد! جدای از اینکه پنج‌شنبه به دلیل تعطیل بودن دادگستری در عرف وکالت دو دهه استروژ تعطیل محسوب می‌گردد، و همچنین مطلع بودن هیئت نظارت از بخش‌نامه دولت از مدت‌ها قبل؛ تأخیر ۹ روزه، خلاف ماده ۱۶ آیین‌نامه پیش‌گفته است که بیان می‌دارد: «چنانچه روز جلسه مصادف با تعطیلی باشد، ضمن اطلاع‌رسانی جلسه روز بعد تشکیل می‌شود...» و روز بعد یعنی شنبه ۲ خرداد.

۴- گرچه هیئت نظارت بر انتخابات بارها اعلام کرده بود رأی‌گیری به‌شکل «تلفیقی» یعنی آنلاین و غیرآنلاین برگزار می‌شود؛ هزاران وکیلی که روز انتخابات به محل کانون وکلای دادگستری مرکز آمدند مشاهده نمودند که تنها راه رأی دادن آنلاین بوده و روش دیگری در نظر گرفته نشده است!

۵- در دهه گذشته که شاهد رقابت‌های انتخاباتی بوده‌ام، به شکل معمول دو یا سه فهرست اصلی با یکدیگر رقابت می‌کردند و اکثریت از یکی تشکیل می‌شد؛ اما در این دوره سه نفر اول از یک فهرست، و باقی افراد از فهرست رقیب با حضور چند فرد ناشناخته هستند که غیرهمگون و غیرمنطقی است.

۶- افزایش چشم‌گیر آرای چهار نفر از ۱۲ منتخب از ۱۹ مهر ۱۴۰۳ تا ۱۰ خرداد ۱۴۰۴ بسیار شگفت‌انگیز است: رأی این چهار نفر به ترتیب از ۳۵۶ تا ۲۱۱۳، از ۲۴۷ تا ۲۵۵۶، از ۱۶۹ به ۲۰۳۰ و در یک مورد بسیار عجیب از ۲۷ به ۲۰۳۸ (حدود دو برابر دنبال‌کنندگان صفحه‌او در اینستاگرام!) افزایش یافته که در انتخابات وکلایی سابقه است! تغییر ۱۰ تا ۳۰ درصدی عادی است؛ ۷۵ برابر شدن آراء خبر، به‌ویژه که ایشان تبلیغات چندانی نداشته‌اند.

۷- ریخت و پاش بسیار مفصل یکی از نامزدها چند شب پیش از رأی‌گیری که مورد اعتراض پیشکسوتان جامعه وکالت قرار گرفت و او حالا در فهرست نهایی است.

خوشبختانه این نتایج نهایی نیست، و حالا باید دید هیئت نظارت بر انتخابات به وظیفه خود طبق ماده ۲۴ آیین‌نامه چگونه عمل می‌کند و آیا اعتماد جامعه وکالت جلب می‌شود؟

تیتریک

HEADLINE ONE

۲

بررسی حواشی انتخابات کانون وکلای دادگستری

برندگان هم معترض شدند

پریسا هاشمی
گزارشگر هم‌میهن

زاگرس یکصدا شده بود انگار: «تقلب... تقلب» این واکنش وکلا بود به سی‌وسومین انتخابات کانون وکلای دادگستری مرکز که با خشم و اعتراض مقابل کانون وکلا در خیابان زاگرس تجمع کرده بودند. روز ۱۰ خرداد امسال روز سرنوشت‌سازی بود برای وکلا. انتخابات کانون وکلا (نهاد مستقل وکلا) انجام‌شد اما این انتخابات انطور که وکلای معترض می‌گفتند مهندسی شده بود که اعتراض آنها را در پی داشت. از ۱۷ هزار و ۴۶۱ وکیل واجد رأی تقریباً نصف وکلا (۸هزار و ۸۵۷ وکیل) در این انتخابات شرکت کردند و ۸هزار و ۶۰۴ وکیل در انتخابات کانون وکلای دادگستری مرکز شرکت نکردند.

سال ۱۳۳۲ دکتر محمد مصدق لایحه استقلال کانون را در مجلس ملی به تصویب رساند تا این کانون مستقل از عدلیه آن زمان (قوه قضائیه امروزی) فعالیت کند و حتی کانون وکلا که در کاخ دادگستری بود هم قبل از انقلاب از دادگستری جدا شده و به صورت مستقل شروع به کار کرد. این لایحه از معدود لوایح دولت مصدق است که بعد از کودتا به قانون تبدیل شد. پس از انقلاب اما برخی در پی مخدوش کردن استقلال این کانون بودند تا زیرمجموعه قوه قضائیه قرار گیرد. پس از آنکه تلاش‌های آنان به در بسته خورد، مرکز وکلا و مشاورین قوه قضائیه را موازی کانون وکلا تاسیس کرد. اما تلاش برای سلب استقلال وکلا همچنان ادامه داشت و برخی موضوع ادغام مرکز وکلا و کانون وکلا را مطرح کردند اما این ادغام هم به نوعی حذف شدن استقلال کانون وکلا پس از ۷۰ سال بود. حالا به نظر می‌رسد سلب استقلال وکلا، به کانون وکلا نیز رخنه کرده و از راه مهندسی انتخابات وکلا دنبال گرفتن استقلال آن هستند.

▼تصمیمات مخفیانه برای انتخابات کانون وکلا

اگر قرار است کانون وکلا استقلال داشته باشد چرا باید تایید یا ردصلاحیت‌ها در انتخابات این کانون وجود داشته باشد؟ **هوشنگ پوربابایی، وکیل برجسته و باسابقه دادگستری** در این مورد به هم‌میهن گفت: «اصلاً اساس استقلال کانون وکلا این است که به هیچ نهاد دولتی یا حکومتی و عمومی وابستگی نداشته باشد و آنها هم هیچ دخالتی در امور کانون نداشته باشند، نه از جایی بودجه بگیریم و نه دخالت کنند، بعد از انقلاب از سوی قوه قضائیه سرپرستی به مدت ۱۶ سال (تا سال ۷۶) برای کانون وکلا انتخاب شده بود و کانون وکلا انتخابات و هیئت مدیره منتخبی نداشت، امتحانی هم برای پذیرفتن وکلا برگزار نمی‌کرد. چنین روندی نظام دادرسی را با اخلال مواجه کرده بود و به‌دلیل فقدان استقلال کانون وکلا، آبروی کشور را در دنیا با مخاطره جدی مواجه کرده بود؛ از طرفی برای مردم هم خوب نبود. بالاخره در دوران اصلاحات و سال ۱۳۷۶ قانونی تصویب شد که اگر چه استقلال را تقریباً به نهاد وکالت برگرداند اما یک نکته بسیار

گزارشگر هم‌میهن

گزارش یک

مهمی داشت؛ «صلاحیت‌نامزدها در انتخابات هیئت‌مدیره کانون وکلا توسط قوه قضائیه و دادگاه انتظامی قضات تایید شود». این موضوع نقطه سیاهی در قانون کیفیت اخذ پروانه وکالت بود. با وجود مصاحبه‌ها و توصیه‌های وکلا این قانون تصویب شد. از سال ۷۶ اگر چه ما هر دو سال انتخابات داشتیم، اما قطعاً باید صلاحیت کاندیداها توسط دادگاه انتظامی قضات بررسی می‌شد.»

او افزود: «بودند بسیاری از وکلایی که صلاحیت آنها تایید شده و در انتخابات رای هم آورده بودند، اما بعد از انتخابات، دادگاه انتظامی قضات ورود و اعلام می‌کرد که این منتخب صلاحیت حضور در هیئت‌مدیره را ندارد بنابراین این شائبه که استقلال کانون وکلای دادگستری توسط قوه قضائیه در معرض خطر جدی واقع شده را به ذهن‌ها متبادر کرده و می‌کند. در تمام این سال‌ها سختگیری‌ها به اندازه چند وقت اخیر نبود. در چند سال اخیر در واقع دادگاه انتظامی قضات یا رافران از تایید صلاحیت گذاشته و صلاحیت‌ها را در چندین نوبت تایید یا رد کرده و کاندیداها ی انتخابات در واقع نمی‌دانند که برای هیئت مدیره کانون وکلا صالح هستند یا خیر؛ چراکه تصمیمات متفاوت در خصوص یک فرد در یک بازه زمانی معین، خود او را هم در تردید بین صلاحیت یا عدم صلاحیت قرار می‌داد.» پوربابایی به انتخابات مهر سال گذشته اشاره و تاکید کرد: «در اردیبهشت‌ماه سال گذشته ثبت‌نام برای انتخابات کانون وکلای دادگستری انجام شد و اسامی به دادگاه انتظامی ارسال شد. این دادگاه نیز طبق رویه مقرر بود که از مراجع نظارتی و امنیتی استعلام بگیرد. طبیعی است که پاسخ استعلامی که توسط نهادهای نظارتی داده می‌شود، باید مستدل و موجه باشد و علت ردصلاحیت‌ها اعلام شود که کاندیدای مورد نظر محکومیت کفیری دارد و صالح نیست. در زمان ریاست دادگاه انتظامی وقت، آقای داوودی‌مازندرانی بود، پرونده به شعبه دوم اجرا شد و قضات شعبه ۲ با تکیه بر همین اسناد و مدارک بالای ۹۰ تا ۹۵ درصد از وکلا را صاحب صلاحیت دانستند. انتخابات پرشوری برگزار شد وکلای دادگستری از چنین انتخاباتی راضی بودند اما به دلایل غیرمقتنی این نتیجه باطل شد.»

پوربابایی در پاسخ به این سوال که آیا کانون نباید استقلال داشته باشد؟ گفت: «باید بگویم که بله، ما یک نهاد صنفی هستیم که به امور داخلی وکلا می‌پردازیم. باید دولت و کماحیت اجازه دهد که ما صلاحیت افراد را تعیین کنیم، مثلاً اگر سابقه و سن وکالت آنها به حد لازم نرسد، شایسته حضور در هیئت مدیره را ندارند، یا کسانی که دارای احکام محکومیت کفیری یا تخلفات انتظامی در جه بالا هستند، صلاحیت حضور در این هیئت‌مدیره را نداشته باشند. اما علاوه بر معیارهای ذکرشده که در هر دو مرجع (هیئت نظارت کانون و دادگاه عالی انتظامی قضات) رعایت می‌شود استعلام‌های ماخوذه هم در روند صلاحیت موثر است به همین دلیل نظر دادگاه انتظامی به کرات تغییر پیدا کرده، یعنی کاندیدایی که مثلاً در مهرماه صلاحیت نداشته اما بعد از اعتراض صلاحیتش تایید شده و یا شرکت در انتخابات، برنده شده است. اما به او گفته‌اند که کناره‌گیری کند بعد انتخابات باطل شده است. پس از ثبت‌نام مجدد همان فرد دوباره تایید و برای بار بعدی باز ردصلاحیت شده است. یعنی پیچیدگی‌های خاصی وجود دارد که وکلا

گزارش دو

گمانه‌زنی درباره سرنوشت دور ششم مذاکرات ایران و آمریکا

زیر سایه غنی‌سازی و فشار آژانس

توافقتنامه نیست. این سند ایران را به توقف کامل غنی‌سازی اورانیوم فرا می‌خواند و پیشنهاد تشکیل یک کنسرسیوم منطقه‌ای برای تولید انرژی هسته‌ای را مطرح می‌کند که ایران، عربستان سعودی، سایر کشورهای عربی و ایالات متحده را دربر می‌گیرد.»

سوی دیگر سایت آکسیوس قرار دارد که علاوه بر موارد مطرح‌شده در گزارش نیویورک تایمز این مورد را نیز اضافه کرده است: «عمان پیشنهاد ایجاد تاسیسات منطقه‌ای غنی‌سازی اورانیوم تحت نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را مطرح کرده است. واشنگتن پیشنهاد عمان را پذیرفته و می‌خواهد تاسیسات مشترک غنی‌سازی اورانیوم در خارج از ایران مستقر شود.» همچنین این خبر نیز به‌نقل از آکسیوس منتشر شد که آمریکا گفته است حق غنی‌سازی ایران را در ازای تعلیق این برنامه به رسمیت می‌شناسد؛ ادعایی که از سوی یک منبع آگاه نزدیک به تیم مذاکره‌کننده، در گفت‌وگو با سایت فراو تکذیب شد.

▼غنی‌سازی در خاک ایران

وزارت امور خارجه از زمانی که موضوع غنی‌سازی به صورت جدی از سوی طرف آمریکایی به رسانه‌ها راه پیدا کرد، این موضع را به صورت علنی اعلام و بر آن پافشاری کرد که جمهوری اسلامی حق غنی‌سازی بر اساس معاهده عدم اشاعه را خط قرمز خود می‌داند. پس از اینکه موضوع کنسرسیوم غنی‌سازی بار دیگر به صورت جدی به رسانه‌ها راه پیدا کرد و مورد استقبال قرار گرفت، بار دیگر وزارت امور خارجه بر این موضع ایستاد که حتی تشکیل کنسرسیوم نیز نافی حق ایران برای غنی‌سازی نیست. اسماعیل بقایی، در نشست خبری روز پنج خرداد راجع به کنسرسیوم گفت: «ما متوجه این واقعیت هستیم که کشورهای منطقه تمایل دارند به استفاده بیشتر از انرژی هسته‌ای صلح‌آمیز، بنابراین، طبیعی است که موضوع فراهم

مهر روزی که در آنکشت حضرت امام خمینی سلام الله علیه